

VENTAS BALSS

Nr. 189

sestdiena, 2007. gada 29. septembris

Numura cena mazumtirzniecībā
25 santimi

Abonē laikrakstu

VENTAS BALSS
OKTOBRIM!

Abonēšanas centrā
Diena!

«Ventas Balss» jautā

Vai jums patīk rudens? Kādam atpūtas veidam dodāt priekšroku šajā gadalaikā?

Inese:

— Laiks ir lielisks atpūtai, ir atvasara. Atbraucām no Kuldīgas, lai pastaigātos pa Ventpils centru un aizietu uz jūrmalu. Kuldīgā šobrīd arī ir ļoti skaisti, tomēr gribas kaut ko citu. Savukārt ventspilniekus aicinām ciemos pie sevis.

Oktjabrina:

— Rudenī, kad mainās laika apstākļi, īpaši ļoti nejuties. Brīvdienās braukšu uz mežu sēņot.

Andrejs:

— Man patīk rudens. Patīk būt pie dabas, staigāt gar jūras krastu. Braucu uz Siguldu, drīz taisos uz turieni. Tur šajā laikā ir ļoti skaisti.

Ēna:

— Rudens ir skaists laiks. Vislabākā atpūta šajā laikā — sezonas slēgšana, sarakojot šašliku pikniku pie dabas. Ventpils apkārtnē, paldies Dievam, ir ļoti daudz skaistu vietu — ekoloģiski tīru un acij tīkamu. Ceru, ka vēl kādu laiku būs atvasara un nākošnedēļ brauksim pie dabas.

Pāvels:

— Rudens patīk, ja neliest. Brīvā laikā man gandrīz nav — daudz strādāju. Svētdienās atpūšos pie televizora. Ejām ar sievu pastaigāties uz jūrmalu, ņemam līdzi mazdēlu. Šajās brīvdienās strādāšu.

Vaicāja Jelena Naruševiča
Fotografēja Juris Presņikovs

Smakas. Kā ar tām cīnīties?

Ventpils var ierosināt ES direktīvu grozījumus ekoloģijas jomā

Jelena Naruševiča

Armanda Plātes (pa kreisi) vizītes jēga Ventpilī saistāma ar smaku problēmu iespējamo risinājumu apzināšanu dažādos līmeņos. Holandiešu eksperts Vims Bins (pa labi) arī šoreiz nepalika malā.

Vides ministrija iesaistījusi smaku problēmas risināšanā. Šīs smakas rodas nelabvēlīgos laika apstākļos Ventpils ostā un dzīvojamajā zonā, pārkraujot naftas produktus. Šonedēļ Ventpilī bija ieradies ministrijas Tehnoloģiju nodaļas vadītājs Armands Plāte.

No likumdošanas viedokļa — kārtīgi vielu izmeši atmosfērā un nepatīkamo smaku izplatīšanās saimnieciskās darbības rezultātā ir divas atšķirīgas lietas. Tiek uzskatīts, ka smakas var izraisīt diskomfortu, pasliktināt pašsajūtu, bet neko vairāk. Tiekoties ar žurnālistiem, Vides ministrijas pārstāvis kā piemēru minēja vienu no Eiropas skaistākajām pilsētām: vasarā, kad zirgu izjādes ir visvairāk pieprasītas, pašā Vīnes centrā, līdzās ievērojamajai svētā Stefana katedrālei, ir neizturama zirgu urīna smaka. Un nekas — neviens no tā vēl nav nomiris.

Valsts ierēdņa arguments diez vai būs mierinājums ventspilniekiem, kuri ik pa laikam spiesti ieelpot oglekļa dioksīdu tvaikus, kas astmas un alerģijas slimniekiem un cilvēkiem

ar citām veselības problēmām izraisa ne tikai sliktu pašsajūtu, bet arī elpas trūkumu. Runa ir ne tikai par morālām neērtībām, kaut arī šim faktoram Armands Plāte atvēl lielu nozīmi. Oglekļa dioksīda nepatīkamās smakas dzīvojamajā zonā — tā ir ventspilnieku dzīves kvalitātes problēma. Ne velti ES, bet kopš 2004. gada arī Latvijas, likumdošana izvirza tikpat stingras prasības par smaku izplatīšanās ierobežošanu kā par kādu citu piesārņojošu darbību.

Iepazīstoties ar situāciju uz vietas, apspriežot to ar pilsētas vadību un vides speciālistiem, Vides ministrijas pārstāvis bija spiests atzīt: problēma ir jārisina divās plaknēs — politiskajā un tehniskajā. Tehniski varētu pieprasīt no uzņēmumiem, kuri pārkrauj naftas produktus ostā, izmantot oglekļa dioksīda tvaiku savākšanas un utilizācijas iekārtu. Tā ir dārga iekārta, kurai paralēli vienreizējām investīcijām vajadzīgi nepārtraukti ekspluatācijas izdevumi.

Ierēdņus baida tādu iekārtu uguns — un sprādzienbīstamība, ir vajadzīga vesela virkne papildu iekārtu, saskaņojumu, jaunu pasākumu plānu utt. Turklāt Armands Plāte satraucas arī par Latvijas terminālu

konkurētspēju; to pakalpojumi neizbēgami kļūs dārgāki, kad tiks investēta nauda dārgās iekārtās. Taču Ventpils uzņēmums *Ventamonjaks serviss*, nebadoties no grūtībām, ar ES finansiālo atbalstu nopircis un uzstādījis iekārtu kādā no naftas ķīmiskā rajona piestātnēm.

Pēc tikšanās Ventpilī Armands Plāte piekrīt: jāmaina likumdošana, jo MK noteikumi, kas nosaka smaku ierobežošanu, neļauj operatīvi atbildēt uz galvenajiem jautājumiem, kas ļoti satrauc ventspilniekus: cik lielas koncentrācijas smakas viņi ir spiesti ieelpot un kā tas varētu ietekmēt viņu veselību?

Tomēr, pēc ministrijas pārstāvja domām, jārikojas ir ne tikai nacionālā līmenī, bet ir jāmeklē sabiedrotie Baltijā un Eiropas Savienībā. A. Plāte jau savlaicīgi paredz atbalstu iniciatīvai par ES likumdošanas prasību paaugstināšanu smaku ierobežošanas jomā. Tomēr valsts ierēdnis uzskata, ka jebkuri soļi kā tehniskajā, tā arī politiskajā plaknē vēlamās rezultātus palīdzēs sasniegt tikai pēc vairākiem gadiem.

Ventspilnieku gaidas tikamākas varētu padarīt Roterдамas pieredze. Mūsu pilsētu jau daudzus gadus

saista sadarbība ar Dienvidholandes provinces Vides aizsardzības aģentūru un tās ekspertu Vimu Bīnu, kurš arī šoreiz nepalika malā. Tikšanās laikā ar žurnālistiem V. Bīns atzina, ka pēdējo piecu gadu laikā smaku problēma Roterдамas ostā ir aktualizējies, kas saistīts ar naftas ieguves Ziemeļjūrā samazināšanos un naftas piegādes pieaugumu no Krievijas, kā arī ar naftas pārstrādes buma. Izrādās, Roterдамas iedzīvotāji, tāpat kā ventspilnieki, sūdzas par nepatīkamām smakām.

Vides aizsardzības licencēs, ko Vides aģentūra izsniedz holandiešu uzņēmumiem, ir punkts, ka tie nedrīkst izplatīt smakas pilsētas dzīvojamajā zonā. Kā uzņēmumi to panāk? Lielākoties — samazinot kravu iekraušanas ātrumu kuģu tvertnēs. *Vitol* terminālī Roterдамas ostā piedāvāts nākošgad uzstādīt naftas produktu tvaiku savākšanas un utilizācijas iekārtu. Kā informē Vides reģionālā pārvalde un pilsētas domes Vides uzraudzības nodaļa, uzņēmums *«Ventpils nafta» termināls*, kura viens no līdzīpašniekiem ir koncerns *Vitol*, meklē smaku problēmu risināšanas variantus Ventpilī.